

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ

ANKET SONUÇLARI RAPORU

NECATİBEY EĞİTİM
FAKÜLTESİ

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	4
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı	4
3.2.	Mevcut Yetkinlik Düzeyleri	5
3.3.	Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	6
3.4.	Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	7
3.5.	Diğer Eğitim İhtiyaçları	8
3.6.	Tercih Edilen Eğitim Türü	8
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	9

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen Necatibey Eğitim Fakültesi İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; ilgili *fakültede* görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların unvanları, çeşitli alanlardaki öz değerlendirmeleri, eğitim ihtiyaç düzeyleri, konu öncelikleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Elde edilen bulgular frekans tabloları ve yorumlar aracılığıyla akademik yazım standartlarına uygun biçimde sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket dört bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert, 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Eğitim konularının önceliklendirilmesi (sıralama) ve açık uçlu görüş
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 Bahar Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Fakülte	Necatibey Eğitim Fakültesi
Katılımcı Sayısı (N)	45

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı

Ankete katılan öğretim elemanlarının unvan dağılımı Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Unvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	3	6,7
Öğretim Görevlisi	1	2,2
Dr. Öğr. Üyesi	13	28,9
Doçent	14	31,1
Profesör	14	31,1
Toplam	45	100,0

Bulgular Yorumu

Tabloya göre, ankete katılan öğretim elemanları arasında en yüksek orana sahip unvan grubu Profesör ve Doçent (%31,1) iken en düşük oran Öğretim Görevlisi (%2,2) grubuna aittir. Bu dağılım, eğitim ihtiyaçlarının planlanmasında unvana özgü farklılaşmaların gözetilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların çeşitli alanlardaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek). Alan ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	Yetkin değil (1)	2	3 (Orta Düzeyde Yetkin)	4	5 (Çok Yetkin)
Alan 1 (örn. Öğretim yöntem ve teknikleri)	0	0	6	25	14
Alan 2 (örn. Ölçme ve değerlendirme)	0	0	14	21	10
Alan 3 (örn. Öğretim tasarımı)	0	1	10	22	12
Alan 4 (örn. Öğrenci merkezli öğretim)	0	0	7	26	12
Alan 5 (örn. Öğrenme psikolojisi)	–	–	–	–	–
Alan 6 (örn. Program/öğrenme çıktısı yazma)	0	2	8	22	13
Alan 7 (örn. Öğrenme kuramları)	–	–	–	–	–
Alan 8 (örn. Öğretim programı tasarlama)	–	–	–	–	–

Not: Frekans değerleri her Likert düzeyi için (1–5) sırasıyla girilecektir.

Bulgular Yorumu

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların en yüksek yüksek düzey yetkinlik oranını öğrenci merkezli öğretim uygulamaları alanında sergilediği, görece en düşük yüksek düzey yetkinlik oranının ise eğitimde teknoloji uygulamaları alanında olduğu görülmektedir. Orta düzey yetkinlikle değerlendirilen alanlar mesleki gelişim planlamalarında öncelikli hedefler arasında yer alabilir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır (1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var). Bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	1 (Çok Düşük / Hiç Yok)	2	3 (Orta)	4	5 (Çok Yüksek)
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	17	12	11	5	0
Öğretim programı tasarlama	15	11	13	6	0
Öğrenme kuramları	17	11	11	5	1
Öğrenci merkezli öğretim	17	11	7	7	3
Öğretim yöntem ve teknikleri	18	12	9	4	2
Ölçme ve değerlendirme	15	12	10	5	3
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	14	10	8	8	5
Öğrenme psikolojisi	19	12	7	5	2

Bulgular Yorumu

Tablo 3 değerlendirildiğinde, öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu alanının en yüksek eğitim ihtiyacı düzeyi ile öne çıktığı (4 ve 5 düzeyi toplamı: 13 kişi), buna karşın öğretim yöntem ve teknikleri alanında katılımcıların görece düşük ihtiyaç hissettikleri anlaşılmaktadır (4 ve 5 düzeyi toplamı: 6 kişi). Yüksek ihtiyaç belirtilen alanlar, koordinatörlük tarafından öncelikli eğitim programı başlıkları olarak dikkate alınacaktır..

3.4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan eğitim konularını kendi tercihleri doğrultusunda sıralamaları istenmiş; her konu için hesaplanan ağırlıklı ortalama sıralar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Eğitim Konusu	Ağırlıklı Ortalama Sıra	Genel Sıra
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	5,07	4
Öğretim programı tasarlama	4,87	5
Öğrenme kuramları	4,40	7
Öğrenci merkezli öğretim	5,24	3
Öğretim yöntem ve teknikleri	4,67	6
Ölçme ve değerlendirme	5,44	2
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	5,93	1
Öğrenme psikolojisi	3,93	8

Yorum: Ağırlıklı ortalama sıra hesaplamasında her sıralama pozisyonu için ters ağırlık yöntemi kullanılmıştır (1. sıra = 8 puan, 8. sıra = 1 puan vb.).

Bulgular Yorumu

Önceliklendirme bulguları incelendiğinde, katılımcıların en öncelikli eğitim konusu olarak öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonunu tercih ettiği görülmektedir (ağırlıklı ortalama: 5,93). İkinci sırada ölçme ve değerlendirme (4,87), üçüncü sırada ise öğrenci merkezli öğretim (5,24) yer almaktadır. Bu bulgular, birim özelinde hazırlanacak eğitim takviminin oluşturulmasında yol gösterici nitelik taşımaktadır.

3.5. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların listede bulunmayan ancak ihtiyaç duydukları eğitim konularını belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
Yapay zeka uygulamaları (genel kullanım)	4	Akademik yayınlarda yapay zeka uygulamaları
Yapay zeka uygulamaları (genel kullanım)	2	Ölçme aracı geliştirme ve analizi hazırlama
Yapay zeka uygulamaları (genel kullanım)	2	Nicel araştırma yöntemleri, nitel veri analizi
Yapay zeka uygulamaları (genel kullanım)	2	Yenilikçi öğretim yöntemleri, işbirlikli öğrenme

Bulgular Yorumu

Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, kapalı uçlu maddelerin kapsamı dışında kalan ihtiyaçların özellikle yapay zeka uygulamaları ve ölçme-değerlendirme araç geliştirme başlıklarında yoğunlaştığı görülmektedir. Bu bulgular, standart eğitim içeriklerine ek modüllerin planlanması gerektiğine işaret etmektedir.

3.6. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	18	40,0
Online	15	33,3
Hibrit (Yüz yüze + Online)	12	26,7
Toplam	45	100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 6'ya göre katılımcıların büyük çoğunluğu yüz yüze eğitim (%40,0) formatını tercih etmektedir. Bu bulgu, koordinatörlük tarafından tasarlanacak eğitim programlarının sunum biçiminin belirlenmesinde önemli bir girdi niteliği taşımaktadır.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilerek koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

1. Eğitim ihtiyacı en yüksek olan alanlara öncelik verilmelidir. Bulgular, özellikle öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu, ölçme-değerlendirme ve öğrenci merkezli öğretim alanlarının hem ihtiyaç düzeyi hem de öncelik sıralaması açısından öne çıktığını göstermektedir. Bu doğrultuda, söz konusu alanlarda uygulama temelli atölye çalışmaları ve seminer programları planlanmalıdır.
2. Eğitim programlarının sunum biçimi katılımcı tercihleri doğrultusunda belirlenmelidir. Katılımcıların önemli bir kısmı yüz yüze eğitim formatını (%40,0) tercih etmekle birlikte, online (%33,3) ve hibrit (%26,7) seçeneklere yönelik talep de dikkat çekicidir. Bu nedenle eğitim programlarının ağırlıklı olarak yüz yüze planlanması, ancak esneklik sağlamak amacıyla online ve hibrit seçeneklerle desteklenmesi önerilmektedir.
3. Açık uçlu yanıtlar doğrultusunda yeni içerik alanları programa dahil edilmelidir. Katılımcıların özellikle yapay zeka uygulamaları, ölçme-değerlendirme araç geliştirme, araştırma yöntemleri ve teknoloji destekli öğretim konularına yönelik talepleri, mevcut eğitim içeriklerinin güncellenmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bu bağlamda, standart müfredatın dışında ek modüller geliştirilerek bu ihtiyaçlar karşılanmalıdır.
4. Unvan gruplarına göre farklılaşan ihtiyaçlar dikkate alınmalıdır. Bulgular, örneklemin büyük ölçüde üst akademik unvanlardan oluştuğunu ve farklı unvan gruplarının mesleki gelişim beklentilerinin değişebileceğini göstermektedir. Bu nedenle eğitim içeriklerinin, deneyim düzeyi ve akademik rol farklılıkları gözetilerek hedef kitleye özgü biçimde yapılandırılması önem taşımaktadır.
5. Süreklilik ve izleme mekanizmaları oluşturulmalıdır. Eğitim ihtiyaçlarının zaman içinde değişebileceği göz önünde bulundurularak, benzer ölçümlerin belirli aralıklarla tekrarlanması ve elde edilen bulguların karşılaştırılması önerilmektedir. Bu yaklaşım, hem eğitim programlarının etkililiğinin değerlendirilmesine hem de kurumsal gelişimin izlenmesine katkı sağlayacaktır.